திராவிடநாடு

4—8—60 | வார வெளியீடு | விலை 10 காசு

புதுமை காண்போம்

—[ஆற்றலரசு]—

சாதிகளை ஒழித்திடுவோம்—நற்
சாந்திதனை வளர்திடுவோம்
அடிமைதனை ஒழித்திடுவோம்—இனி
விரைவினில் உயர்ந்திடுவோம்
தீச்செயல் ஒழித்திடுவோம்—நாம்
செம்மைதனைப் புரிந்திடுவோம்
வறுமையினை ஒழித்திடுவோம்—உயர்
வளமைதனைப் படைத்திடுவோம்.

கொடுமைதனை ஒழித்திடுவோம்—நல்
நீதியினை வளர்த்திடுவோம்
அறியாமையை ஒழித்திடுவோம்—நுண்
அறிவுதனைப் பரப்பிடுவோம்
பழமையை ஒழித்திடுவோம்—இனி
புதுமையைப் படைத்திடுவோம்
பாரெல்லாம் பழகிடுவோம்—நாம்
பலசெயல்களைச் செய்திடுவோம்.

காஞ்சீபுரம்

14—8—60.

தம்பி!

வெற்றி விழாக்கூட்டம் நடத்தித், தமிழகத்துக்குத் தனிச் சிறப்பினைத் தேடிக் கொடுத்த உன்னை வாழ்த்துகிறேன். அன்று கடற்கரையில் கூடிய மிகப்பெரிய கூட்டம், தமிழர் தரணி மெச்ச வாழ்ந்த நாட்களிலே, பெற்ற வெற்றிகளை மக்களுக்கு அறிவிக்க நடாத்திய விழாக்கள் பற்றி இலக்கியம் காட்டுகிறதே, அதனை நினைவு படுத்துவதாக அமைந்திருந்தது.

குடிஅரசுத் தலைவர் பாபு இராஜேந்திர பிரசாத் பிறப்பித்த ஆணை, முன்பு பண்டித நேரு, மொழிபற்றி அளித்திருந்த அருமை நிறைந்த வாக் குறுதியை உள்ளடக்கியதாக இலாதுபோனதால், பலரும் ஐயமும் அச்சமும் கொண்டனர்; அறிக்கைகள் விடுத்தனர். "ஐயகோ! ஈதென்ன கொடுமை. இந்தியைத் திணித்திட அன்றோ, குடிஅரசுத் தலைவரின் ஆணை வழிகோலுகிறது. பண்டிதர் பரிந்தளித்த வாக் குறுதி கேட்டு, நம்பிக்கையில் ஆழ்ந்துகிடந்தோமே — அதனை இப் போது நொறுக்கித் தூள் தூளாக்கி விடுகிறதே இவர்தம் ஆணை! இந்தி பேசாதாரின் இதயக் குமுறலை மதித்து, இந்தித் திணிபபுக்கு எழுந்துள்ள எதிர்ப்பினை உணர்ந்து, இந்தி நுழைவைத் தடுத்து நிறுத்த இன்னுயி ரையும் தந்திடும் உறுதியுடன் தமிழ்ப் பெருங்குடி மக்களில் தாசரானோர் தவிர, மற்றையோர் அனைவரும் திரண்டெழுந்து நிற்கின்றனர் என்பதனையும் அறிந்து, இத் துணை பெரும் எதிர்ப்பினைப் பொருட்படுத்தாது இருப்பது அறிவுடைமை அல்ல, இதனை அடக்குமுறைகொண்டு அழித்திட முனைவது அறவழி ஆகாது என்பதனை எல்லாம் எண்ணிபபார்த்தன்றோ நேரு பண்டிதர், "அஞ்சற்க! இந்தித் திணிப்பு இல்லை. இந்தி பேசாதாரின் எண்ணம் கண்டறிந்து ஒபபம் பெறு முன்னம், ஆங்கி லத்தை அகற்றப்போவதில்லை." என்றெல்லாம், வாக்குறுதி அளித்தார், பாரே கவனிக்கத்தக்க முறையில், பண்பாளர் போற்றத்தக்க வகையில், பாராளுமன்றத்தில்; பண்டிதநேரு; அதனை முறியடிக்கும் முறையிலே இருக்கிறதே, குடிஅரசுத் தலைவரின் ஆணை என்று எடுத்துக் கூறினர் பலர்; விளக்கிக் காட்டினர் வித்தகர்; அறிக்கை களை விடுத்தனர் அறிவிடம் அமர்ந்து பணிபுரிவோர்; எதிர்த்துப் பேசினர் ஆச்சாரி யார்; வங்கத்தில் ஓர் மாநாடு கூட்டினர் வல்லுநர்கள்; மற்றும் சிலர் அழுதுகாட்டி னர்; தம்பி! ஆர்த்தெழுந்து அணிவகுப்புகளைத் திரட்டிக், களம் காணத் துடித்த பெருமை, நம்மை மட்டுமே சாரும்.

விளக்கம் அளிப்போம், மேலும் மேலும்; காரணங்களைக் காட்டுவோம் திறமை யுடன், வாதாடுவோம் வல்லமை விளங்கிட, 'என்றுதான் பலர் கருதினரேயன்றி,

"வேலை இருக்கிறது, நிரம்ப!"

இந்தப் பேராபத்தைப் போக்கப் போரிட்டாக வேண்டும். அறம் வெல்லும் என்பது ஆன்றோர் மொழி எனினும், அறங்காத்திட, அஞ்சா நெஞ்சும் வேண்டும், என்று எண்ணிச் செயலாற்ற முன் வந்தார்களில்லை.

குடிஅரசுத் தலைவரின் துணைகொண்டு, இந்தியை எப்படியும் ஆட்சி மொழியாகத் திணித்து, ஆங்கிலத்தை அகற்றிவிட்டு, இந்தி பேசாதவர்களை அடிமைகளாக்கிடலாம், ஆணவ அரசினை நிலைநாட்டிவிடலாம் என்று எண்ணிடும் வன்கணர்கள், இந்தி பற்றிய விளக்கம் தெரியாமல், இந்தி பேசாதாரின் மனம் அறியாமல், பிரச்சினையைப் புரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பதுபோல எண்ணிக்கொண்டு, மெத்தவும் கற்றறிந்த வித்தகர்கள், பேசினர், எழுதினர்!! வடக்கே இன்று ஆணவம் தலைக்கேறிய நிலையில் உள்ள இந்தி வெறியர்கள், தலைவர்கள் என்ற நிலை பெற்றுள்ளனர். எப்படி, காந்தியாரின் சமரச நோக்கத்தை, கோழைத்தனம் என்று திரித்துக்கூறி, அவருக்கு எதிர்ப்பு மூட்டி இறுதியில் கயவனொருவன் அவரைச் சுட்டுக்கொன்றிடும் கொடுமை ஏற்பட்டதோ, அதுபோல், இந்தி பேசாதாரின் உணர்ச்சிகளையும் உரிமையையும் மதித்து, அவர்களை இந்தி மொழிமூலம் அடிமைப்படுத்த முற்படுவது அடாது என்பதை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்து, அத்தகைய அக்ரமம் நடைபெற நான் இடந்தரமாட்டேன், உடந்தையாக இருக்கப் போவதில்லை, என்று உறுதியாக உரைத்திடும் எவரையும், எதிர்த்து ஒழிக்கவோ, குழிபறிக்கவோ, குலவிக் கெடுக்கவோ தயாராக உள்ள ஓர் கூட்டம், மாடமாளிகைகள், வாணிபக்கோட்டங்கள் எனும் இடங்களில் மட்டுமல்ல, கல்விக் கழகங்கள், துரைத்தன மன்றங்கள் ஆகியவற்றிலும், நிரம்பி உள்ளனர். அவர்கள், இந்திக்காக வாதாடுவதுகூடத் தேவை இல்லை; கட்டளை பிறப்பிக்கவேண்டியதுதானே! இதிலென்ன காரணம் கூறுவதும், கனிமொழி பேசுவதும்; இந்தி படித்துக்கொள்ளுங்கள், அப்போதுதான் ஏற்றம் பெறுவீர்கள் என்றுகூட எடுத்து இயம்பவேண்டுமா, படித்தால் பிழைக்கட்டும், இல்லையேல் சாகட்டும் நமக்கென்ன; நாம் ஆணையிடும் நிலையில் இருக்கிறோம்; அவர்கள் அடிபணிந்து கிடக்கிறார்கள், நாம் வேங்கைகளாகி உள்ளோம்; அவர்கள் வெள்ளாடுகள்! இந்நிலையில், அவர்களிடம் நாம் ஏன் கெஞ்சிக் கிடக்கவேண்டும்; கொஞ்சுமொழி பேசவேண்டும், இந்திதான் ஆட்சிமொழி! அறிந்திடுக! அதற்கேற்ப நடந்திடுக! என்று கட்டளையைப் பிறப்பித்துவிட்டு, அதனைச் செயல்படுத்தக் கடுமையான நடவடிக்கைகளைத் திறம்பட எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதானே முறை! என்று கொக்கரித்துக் கிடக்கும் கெடுமதியாளர்கள், ஆட்சியின் எடுபிடிகளாக அல்ல, ஆட்டிப்படைப் போராக உள்ளனர். இதனைப் பண்டிதநேரு மிகநன்றாக அறிவார். அறிந்திருந்தும், தமிழகம் எத்தகையது என்பதையும் தெரிந்துகொண்டதால், வாக்குறுதி வழங்கினார்; வாழ்த்தினோம் அவரை.

கைகாலில் தளைபூட்டிச் சிறையில் தள்ளப்பட்டிருப்போனுக்குக் கடும் தாகம் ஏற்பட்டு, நாவுலர்ந்து, பேசவும் இயலா நிலைபெற்றுக் குறிகாட்டிக் குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்டிடக்கண்ட, இரக்கமனம் கொண்ட காவலாளி, குவளையில் தண்ணீர்கொண்டுவந்து, தருவதுகண்டு, செருக்கு மிகுந்த, இரக்கமற்ற மேலதிகாரி குறுக்கிட்டு, குவளையைக் காலால் உதைத்துக் கீழே விழச்செய்து, "தண்ணீரா, தண்ணீர்! ஏடா! இவனுக்கு உபசாரம் செய்யவா, உன்னை இங்கு அமர்த்தினோம்! நாளையோ மறுநாளோ சாகப்போகிறான்; இவனுக்குத் தண்ணீர் ஒரு கேடா! ஏன்! கண்ணீர் பொழிகிறான் என்பாயே! அதுபோதாதோ! தண்ணீர்வேறு தரவேண்டுமோ!!" என்று கேட்டு இடி இடியெனச் சிரிப்பதைத் தம்பி! நாடகங்களிலே கண்டிருப்பாய்.

குடிஅரசுத் தலைவர் பிறப்பித்த ஆணையைப் பார்த்ததும், பலருக்கும், இதுவும் அதுபோன்றதோர் நிலையே என்ற எண்ணம தோன்றிற்று. ஐயோ! பாவம்! என்றனர் சிலர்; உனக்கோ இந்தக்கதி என்று கேட்டனர் சிலர்; காலக்கொடுமை, நாம் என்ன செய்யலாம் என்று ஆயாசப்பட்டனர் பலர்; ஏன்று வைத்துக்கொள், கைகாலில் தளைபூட்டப்பட்டவன் கொடுமைப்படுத்தப்படுவதுகண்டு; பலன் என்ன? அவர்களின் பரிவுரையும் பெருமூச்சும், தளைகளை நொறுக்கிடுமோ? அவர்கள் அன்புரை காட்டுவதால், அவன் இருக்கும் சிறை சிங்காரச் சோலையாகிவிடுமோ? அஃதேபோல, இந்த ஆணை ஆகாது, இது செயல்படுத்தப்படுமானால் வரும் பெருந்தீது, இது நேரு தந்த வாக்குறுதியை மதித்ததாகாது, என்று விளக்கம் தந்தனரே, விவேகிகள் பலர், அதனால் விபத்து விலகிட வழி கிடைத்ததோ! இல்லை!! மாறாக, வாதத்துக்கு எதிர்வாதம்; மறுப்புக்கு மறுப்புச் சரமாரியாகக் கிளம்பி, மாலைநேரப் பேச்சுக்குச் சுவை தந்தது!

தம்பி! மறத்தமிழ் மரபினன் நீ, மார்தட்டி நின்றாய்! வஞ்சகர்களே! வாழ்ந்தால் தமிழொடு வாழ்வேன்! வீழ்வதேனும், இந்தியை எதிர்த்தபடி வீழ்வேன்! என்று சூளுரைத்தாய், துடித்தெழுந்தாய், வெற்றி உனைநாடி வந்தது, தேடி அடைந்தது. வெற்றிவிழாக்கூட்டத்தில், மலர்ந்தமுகம், எவருக்கும்.

ஆடவர் அனைவரும் அறப்போரில் ஈடுபடக் கிளம்புவர்;—எவரையும் அழித்துப் பழக்கப்பட்டுவிட்ட எதேச்சாதிகாரம், என்னென்ன ஏவுமோ, எதை எதைப் பறித்திடுமோ என்றெல்லாம் எண்ணி ஏக்கத்தால் தாக்குண்டு கிடந்த தாய்க்குலத்தவர் எண்ணற்றவர் கூடினர்; தமிழகம் போர்க்கோலம் பூண்டது கண்டதுமே, மாற்றார் மருண்டனர் என்ற செய்தி அறிந்து, அந்தச் செந்தேனைப் பருகி! அவர் தம் உரிமையாளரோ, களிப்பில் திளைத்தனர்; கழகம் நடாத்திச் சென்றிடும் பேறு பெற்றோர், காணற்கரிய காட்சி இது என்று களித்தது மட்டுமல்ல, இன்றுள்ள ஆற்றலும் கட்டுக் கோப்பும் மாசுபடாமல் வளர்ந்து, முறையும் திறமும் மேலும் செம்மை பெற்று, விடுதலைப்போர் நடாத்திக் காணவேண்டிய பெரியதோர் வெற்றிபற்றி எண்ணி எண்ணிக் களித்தனர்.

"வண்ணக் கிளியே வா! வா! வைரச் சிலையே அருகே வா! தத்தி நடந்திடும் தங்கக் கொடியே! தாவி வந்திடும் மானின் கன்றே! தோகை காட்டிடும் கோலமயிலே! எனை வாழ வைத்திடும் எழிலே, வா! வா!"—என்று தான் பெற்ற செல்வத்தைத் தாய் அழைத்து, மகிழ்ந்திடும் காட்சி, ஒன்று.

நரைதிரை மூப்பு மேலிட்டு, கையில் தடி ஊன்றிடும் பருவத்தினரான முதியவர், வீட்டுத் திண்ணையில் அமர்ந்து அகமகிழ்ந்து, திருவும் புகழும் நிரம்பப் பெற்றுச், சான்றோனாகி வீரனுமாகி, நாட்டுக்குழைத்து

கற்பவரெடுத்து வீட்டிற்கு வந்து விளக்கினைக் கண்டு, சுடர் என்றார்கள், சுவைதான் கண்டேன், அழகாய் என்றார்கள் கண் அலர்ந்திடக் காண இதோ மேனி கருத்தது என்றனர் கண்டோர், செம்பொன் சிலை இது என்றறியாமல்! என்றெல்லாம் மகன் தன் துணைவியுடன் பேசி மகிழ்வது அறிந்து, பெருமிதம் கொண்டிடும் காட்சி, மற்றொன்று.

முன்னையதற்கு ஈடு. சென்னை கடற்கரையில் கழகம் நடாத்திய வெற்றிவிழா! பின்னையதோ, விடுதலை பெற்ற திருநாட்டில், வீரர்கள் மகிழ்ந்திருக்கும் மாண்பு குறிப்பிடுவதாகும்.

பெற்ற வெற்றி, தம்பி! பெறவேண்டிய வெற்றியினையன்றோ நினைவூட்டவேண்டும். அன்று அங்கு கூடினோர் அனைவரும் அந்த எண்ணம் கொண்டோராகவே இருந்தனர்.

வெற்றி பற்றிய விளக்கங்களைக் கேட்டு இன்புற்றனர், எனினும் இதுபோதும் என்று எண்ணி அல்ல; இதுபோல், பலப்பல வெற்றிகள் பெறப்பெறப் பாதை துலங்கும், பயணம் பாங்கானதாகும், இலட்சியம் நிறைவேறும், இன்பத் திராவிடம் காண்போம், என்ற எண்ணத்துடன்!

"எனைப்போலவே மாந்தர் ஏதேது தேடிப் பெற்றிடினு வாலுக்கு எங்கே போவர்!" என்று மந்தி கேட்கிறதாம், மனிதகுலத்தை நோக்கி. பாரதியார் சொன்னார் தம்பி! நானல்ல. அதுபோல, நாம் பெற்ற வெற்றி கண்டு மனம் பொருதார், வாலுண்டோ? என்று பேசிடுகின்றனராம், பாவம்! வேறு என்ன பேசி, அவர்களுக்கு இயல்பாக எழுந்திடும் வேதனையை நீக்கிக்கொள்வது.

"கடிதம் கிடைத்ததாமா, கடிதம்! நேரு ஒரு கடிதம்! போட்டுவிட்டாராம், இதுகள் அதைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு குதிகுதியென்று குதிக்கின்றனவே" என்று குமுறலைக் குளறலாக்கித் திரியும் கும்பல் நமக்குத்தான் மிக நன்றாகத் தெரியுமே, தம்பி!

கொண்டை அறுந்த பெண்டொருத்தி செண்டு கண்டு இகழ்ந்தாளாம்! இந்திய திணிப்பைத் தடுத்திட முடியாது என்று ஒதுங்கி நின்றோர், இன்று கொண்டை அறுந்த பெண்டுபோல, நாம் பெற்ற வெற்றிச் செண்டு கண்டு இகழ்கின்றனர். வேறென்ன!

ஏதோ இவர்கள் துவக்கிடும் போராட்டம் ஒவ்வொன்றின்போதும், துணைக்குக் குருதேவையும் அமிர்தத்தையும் உடனழைத்துக்கொண்டு, நேரு பண்டிதர் பறந்து வந்து பேட்டிக்குக் காத்துக்கிடந்து, இவர்கள் பாசறை அலுவலை முடித்துக்கொண்டு, பாரிலுள்ளோருக்கு அறிவுரைகள் அனுப்பிவிட்டு, வந்து பார்க்கச் சொல்லு பண்டிதர் குழுவை என்று 'சேதி' விடுப்பதுதான, வாடிக்கை போலவும், நாம் ஏதோ ஒரு காகிதத்தைப் பெற்றுக் களிப்படைவது போலவும், அப்பாவிகள் எண்ணிக்கொள்ளட்டும் என்ற நினைப்பில், ஏதேதோ பேசுகின்றனர். எனக்கு இருக்கும் வருத்தம், தம்பி! நம்மை இவர்கள் இகழ்கிறார்களே என்பதனால் அல்ல. ஆனால் நம்மை இகழ்வதாக எண்ணிக்கொண்டு இவர்கள் பேசுவது, நம்மை அல்ல, நேரு பண்டிதரின் தரத்தை அல்லவா தாக்குவதாக ஆகிறது! நேரு பண்டிதர் என்ன மிகப் பெரிய தலைவரா! அவர் அமர்ந்திருக்கும் இடம் என்ன, மிக உயர்தரமானதா! அவரிடமிருந்து கடிதம் வந்தது என்பதிலே, என்ன குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு இருக்கிறது!! என்று, இவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பதல்லவா தொக்கி நிற்கிறது, இவர்கள் கூற்றிலே!!

நாம் நேரு பண்டிதர், தனிப்பட்ட முறையிலும் சரி, அவர் இன்று பெற்றுப் பெருமை அளித்திடும் பதவியைக் கவனித்தாலும் சரி, மதிக்கத்தக்கவர் என்பதனால்தான், அவர் உறுதிமொழி தருவதையும், அதை மீண்டும் வலிவுபடுத்திக் கடிதம் எழுதியதையும், பாராட்டி மதிப்பளிக்கிறோம்.

கடிதம் பெற்றது ஒரு பெரிய காரியமா! பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமா? என்று பேசுகிறார்களே, இவர்கள், நேரு பண்டிதர், மதிக்கத்தக்கவர் அல்ல, மிகச் சாதாரணமானவர், அலட்சியப்படுத்தத்தக்கவர், என்று கருதுகிறார்களா!!

ஏழை பாவம், எரிச்சலை அடக்கிக்கொள்ள எண்ணி, நம்மை இகழ்வதாக எண்ணிக்கொண்டு, உலகத் தலைவர்களில் ஒருவர் என்ற உயர்நிலையினைப் பெற்றுள்ள பண்டித நேருவை இகழ்ந்து பேசித் திரிகின்றனர். பொருள் தெரியாததாலா? மனமருள், அவர்களை அப்படி ஆக்கிவிட்டதா!!

கழுநீர்ப் பானையினைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு செல்பவன், பன்னீர்ச் செம்பினைக் கரத்தில் எடுத்துச் செல்பவனைக் கண்டு. 'பூ! இந்தச் சின்னச் செம்புதான் உனக்குக் கிடைத்ததா! என் தலையில் பார்! எத்தனை பெரிய கழுநீர்ப் பானை!!' என்று கூறினால் எப்படி இருக்கும்? யாரண்ணா! அப்படிக் கூறுவார்கள்? என்று கேட்கிறாயே தம்பி! இதோ இவர்கள் பேசுகிறார்களே, கடிதம் ஒரு பிரமாதமா! என்று அதற்கென்ன சொல்லுகிறாய்?

சட்டசபையில், நான்கூட, ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் இதுபற்றிப் பேசும்போது, கேட்டேன்,

> எங்களுக்குக் குடிஅரசுத் தலைவரும் முதலமைச்சர் நேருவும் உறுதிமொழிக் கடிதங்கள் அனுப்பியதால், அவர்களின் தரம் குறைந்துவிட்டதாகக் கனம். அங்கத்தினர் கருதுகிறாரா?

என்று. பதில் இல்லை!

அந்தக் கடிதத்தைத் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு இத்தனை ஆர்ப்பாட்டமா? என்று பேசுபவர்கள், ஒன்று, நேரு பண்டிதரின் தரம், இப்படி ஒரு கடிதம் எழுதியதால் குறைந்துவிட்டது என்ற கருத்துடன் இருக்கவேண்டும், அல்லது, நேரு பண்டிதருக்கு தரமே கிடையாது என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இரண்டில் எது அவர்கள் எண்ணமாக இருப்பினும், இழிமொழியை அவர்கள் நேரு பண்டிதர்மீது வீசுகிறார்கள் என்று பொருளாகுமே தவிர, நம்மீது அல்ல! நம்மீது என்றுதான், விவரமறியாமல் அவர்கள் நினைத்துக்கொள்கிறார்கள்.

அவர்கள் கிடக்கட்டும்; நமக்குக் கிடைத்துள்ள வெற்றி, தம்பி! நமக்கு மட்டுமல்ல, நம் தமிழகத்துக்குக் கிடைத்துள்ள வெற்றி — அதுமட்டுமல்ல, இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் அனைத்துக்கும் கிடைத்துள்ள

வெற்றி இதுதான்; இந்தித் திணிப்பு இல்லை; ஆங்கிலம் அகற்றப்படமாட்டாது; இந்தி பேசாத மக்களின் கருத்தறியப்படும்; ஆங்கிலத்தை காலக் கெடுவின்றி நீடித்திடச் செய்யும் சட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்ற திட்டவட்டமான, அறிவிப்புகள் கிடைத்துவிட்டன. அவை நேரு பண்டிதர், தனிப்பட்ட முறையில் தருவன கூட அல்ல; அவர் நடாத்திச் செல்லும் அரசின சார்பிலே அளித்திருக்கிறார்.

இது நல்லதோர் வெற்றி. எனவே, மகிழ்ச்சி; இது நல்லதோர் வாய்ப்பு, எனவே இதனை பயன்தரத்தக்கதாக்கும் பொறுப்பும், நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

உறுதிமொழிகள் அபின் மாத்திரைகள், நம்மை மயக்க, எனபார் உளர்.

நான், அந்த வகையிலே எண்ணவில்லை; எனினும் அந்தவிதமாக எண்ணுபவர் கூறுகிறபடி, நாம் விழிப்பாக இருக்கத்தான் வேண்டும்.

உறுதிமொழிகளை ஒரு கரத்தால் அளித்துவிட்டு, மறு கரத்தால் நிலைமையை உருக்குலைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றனர்; அது கண்டிக்கத்தக்கது; தடுத்து நிறுத்தப்பட்டாக வேண்டும்.

உறுதிமொழிகளுக்கேற்ப, ஆங்கிலம் காலக்கெடுவின்றி ஆட்சிமொழி அலுவலுக்கு இருந்துவரச் செய்வதற்கான சட்டம் கொண்டுவரப்படும என்று அறிகிறோம்.

ஆனால், அப்படி ஒரு தனிச்சட்டம் கொண்டுவந்து, பிறகு, அதிலே ஏற்படக்கூடிய நேர்முக, மறைமுகக் குறைபாடுகளால், விபத்துகள் ஏற்படுமானால், பிறகு தொல்லை நாட்டினைத்தாக்கும்.

எனவே, நாம், ஆட்சிமொழிபற்றி, இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே உள்ளதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பதை, நாட்டவருக்கும் நாடாள்வோருக்கும், செயற்குழுத் தீர்மான வாயிலாக எடுத்துக் கூறி இருக்கிறோம்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்துக்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டால், நிலைமை தெளிவாகும் என்பது மட்டுமல்ல, இந்தி பேசாத மாநில அரசுகள் நிம்மதி பெறமுடியும்.

தம்பி! வெற்றி விழாக் கூட்டத்துக்காக, நான் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து, அ. க. தங்கவேலருடன் அவருடைய மோட்டாரில் வந்துகொண்டிருந்தேன். திடீரென்று, வண்டி நின்றது; ஓட்டுபவர் பதறினார், கீழே இறங்கிப்பார்த்தோம்; சக்கரங்கள் பொருத்தப்பட்டிருந்த இடத்திலிருந்து புகை குபுகுபுவென வரக் கண்டோம். என்ன இது? என்று கேட்டோம்.

மோட்டாரில், தடுத்து நிறுத்தும் கருவி பழுதாகிவிட்டது, சக்கரங்களை அது பிடித்து அழுத்துகிறது; உராய்ந்து உராய்ந்து சூடேறிவிட்டது'' என்று கூறிடவே, நாங்கள் பதறி, இப்படியே போனால், என்ன ஆகும்? என்று கேட்டோம், ''தீபிடித்துக்கொள்ளும்'' என்ற பதில்கிடைத்தது.

பிறகு......? என்று கேட்கிறாயா? ஒன்றும் ஆகவில்லை, தம்பி! இருக்கிறேனே! அதே மோட்டாரில் தான சென்னை வந்தோம்; தீபிடித்துக்கொள்ளவில்லை. எப்படி? அந்தக் கருவியைப் பழுதடையச்செய்த, குழம்பிப்போன, பழைய எண்ணெயை, வெளியே எடுத்துவிட்டுச் சிறிது பழுதுபார்த்திடவே, வண்டி விபத்து ஏதுமின்றி நகர்ந்தது.

இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே இப்போது உள்ள மொழிபற்றிய விதிமுறை' பழைய எண்ணெய் ஆகி விட்டது, துரைத்தனம் எனும் கருவியே பழுதுபட்டு, புகை சுருள் சுருளாக வெளிவந்தபடி இருக்கிறது. அந்த எண்ணெய் வெளியே எடுத்துவிடப்படவேண்டும்; கருவி பழுதுபார்க்கப்படவேண்டும், என்பது போன்றதுதான், இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே, மொழிபற்றிய விஷயத்திலே, ஒரு திருத்தம செய்திட வேண்டும் என்று கூறுவது.

"இதென்ன புதிய நிபந்தனை?" என்றார், ஒரு காங்கிரஸ் நண்பர்.

"கருப்புக்கொடிக்கு அச்சப்பட்டுக்கொண்டு, முதலமைச்சர் நேரு, கடிதம் கொடுத்தவுடன், உங்களுக்குத் துணிவு அதிகமாகிவிட்டது. அதனால்தான், இந்திய அரசியல் சட்டத்துக்கே திருத்தம் வேண்டும் என்று கூறவந்துவிட்டீர்கள்" என்றார், எளிதாக ஆத்திரப்பட்டுவிடும் மற்றோர் காங்கிரஸ் நண்பர்.

"இதை ஏனண்ணா' முன்பே சொல்லக்கூடாது?" என்று கேட்டார், நாம் செய்துவரும் காரியத்தை சரியானபடி கணிக்காமல், யோசனைகளைக் கூறுவதிலே ஆர்வம் காட்டும், நமது கழகத்தோழர் ஒருவர்.

மொழி விஷயமாக இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும், என்று செயற்குழுவில் தீர்மானம் நிறைவேற்றினோம்; அதைச் செயல்படுத்தி வெற்றி காண்பது எப்படி என்பதுபற்றிய கட்டம்,—வாய்ப்பு—இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், சென்னை சர்க்கார், மொழிப் பிரச்சினை குறித்துத் தயாரித்து, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களிடமும் 'பொது உடன்பாடு' பெற்றுப், பிறகு, இந்திய துரைத்தனத்துக்கு அனுப்பி வைத்த அறிக்கை, சென்னை சட்ட சபையிலே, விவாதிக்கப்பட்டபோதே, நமது கழகச் சார்பில், அந்த அறிக்கையில் இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தையும் இணைத்து அனுப்பவேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறப்பட்டது.

விளக்கம், விவாதம், மறுப்பு—இவைகளுக்குப் பிறகு, ஓட்டுக்கும் விடப்பட்டது.

நாம்தான், தம்பி! 15!!—என்ன ஆகியிருக்கும் தீர்மானம், என்பதைச் சொல்லவா வேண்டும்.

தி. மு. கழக உறுப்பினர் தவிர, மற்ற எல்லாக் கட்சியினரும் ஒரே முகமாகி, இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும், என்ற தீர்மானத்தைத் தோற்கடித்துவிட்டனர்.

அன்றே சென்னை அரசினை நடத்திச் செல்லும் காங்கிரஸ் கட்சி, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தை மறந்து, நாட்டு நலனைக் கருத்திற் கொண்டு, தி. மு. க. தந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றி இருப்பார்களானால், மொழிப் பிரச்சினையில் தமிழகம, கட்சிகளை மறந்து, ஒன்றுபட்டு நிற்கிறது, என்பது வடவருக்கு விளங்கி இருக்கும்.

என்னால் இயன்றமட்டும், கேட்டுப்பார்த்தேன்—அவர்களுக்கு வேறு எந்த வாதமும் சரியானதாகப்

படவில்லை—150 — 15 — அது ஒன்றுதான், அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. தமிழகம் பெற்றிருக்கக்கூடிய பொன்னான வாய்ப்பினை அழித்தொழித்தார்கள்.

"இப்போதுள்ள மத்திய சர்க்கார் மூலமாகவோ இதற்குப் பின்னர் வரக்கூடிய சர்க்கார் மூலமாகவோ, தமிழகத்துக்கு எந்த ஆபத்தும் வராமல் இருக்க வேண்டுமானால், அரசியல் சட்டத்துக்கு ஒரு திருத்தம் வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூறுவேன்.

* * *

இந்திய துணைக்கண்டத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலே இதற்குக் கணிசமான ஆதரவு கிடைக்குமென்று துணிவாகக் கூறலாம். *வங்காளத்தில் நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சி, பாஞ்சாலத்தில் நடைபெறுகிற கிளர்ச்சி, மராட்டிய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் குமுறல், இவைகள் எல்லாம் பிற்போக்குவாதிகள் செய்கின்ற கிளர்ச்சி என்று சொல்லிவிடுவார்களானால் — அவர்களிடமுள்ள அரசியல் அகராதி அவர்களுக்கு அந்த ஒரு பதத்தைத்தான் தருகிறது என்று சொல்லவேண்டும்.* உண்மையாக ஆராய்ந்து பார்த்தால், இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தம் செய்வதற்கு ஒரு (Political climate) அரசியல் சூழ்நிலை சரியானபடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

* * *

1958 மார்ச்சுத் திங்கள் 11ம் நாள், மொழிப் பிரச்சினை பற்றி, நான் அதுபோலக் குறிப்பிட்டுப் பேசினேன்.

இந்தித் திணிப்புப்பற்றிச் சென்னை சர்க்கார் விழிப்புடன் இருக்கிறது, என்ற கருத்துடன் அமைச்சர் வாதாடியதால், நான் அப்படிச் சென்னை சர்க்கார் கருதினாலும்கூட, இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த முயற்சி எடுப்பதுதான் அறிவுடைமை என்பதையும் எடுத்துக்கூறினேன்.

"சென்னை சர்க்கார் கருத்து வெற்றிபெற வேண்டுமானால், இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்."

இப்போது, இதை வலியுறுத்திக்கொண்டு போனால், சிக்கல் ஏற்பட்டுவிடும், இந்திய துரைத்தனத்துடன் சமரசமாகப்போகும் வாய்ப்புக் கெட்டுவிடும், என்று அமைச்சர் கருத்துத் தெரிவித்ததால்,

"எதிர்கால சந்ததிகளை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மிக முக்கியமான முடிவில் அவசரப்பட்டு, ஏதோ சமரசம்காண வேண்டும் என்பதில் நாட்டம் வைக்காமல்; இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான எங்கள் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்று எடுத்துக்காட்டினேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டம் ஏதோ தொடக்கூடாத திருத்தப்படக்கூடாத புனித ஏடு என்ற முறையிலே, காங்கிரஸ் கட்சியினர் பேசிவருவதுதான் நமக்குத் தெரியுமே, தம்பி! அதனால், இந்திய அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றியே, விளக்கம் கூறினேன்.

"இந்திய அரசியல் சட்டம் ஆக்கப்பட்ட நேரத்தில் அது எவ்வளவு அவசரமாக ஆக்கப்பட்டது என்பதனை உணரவேண்டும். அவ்வாறு யார் மூலம் உணர்ந்திருக்கிறோம் என்றால், இந்திய அரசியல் சட்ட நிபுணர்களாக இருந்தவர்கள், அரசியல் சட்டம் ஆக்கப்படும்பொழுது உடன் இருந்தவர்கள், இவர்களெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அன்றைய தினம் வெள்ளைக்கார ஆட்சி நீங்கி இந்த நாட்டுக்குச் சுயஆட்சி கிடைத்த நேரத்தில், வெள்ளைக்காரர் போய்விட்டார்கள் என்ற இயற்கையான சந்தோஷத்தில் எதிர்காலத்தில் ஆட்சி எப்படி இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைத்து, ஒருவருக்கொருவர் எதை வேண்டுமானாலும் பரிமாறிக்கொள்ளலாம் என்ற ஆனந்தத்தில் செய்துகொண்ட காரியம் இது. ஹோலி பண்டிகையன்று வேடிக்கையாக ஒருவருக்கொருவர்மீது வண்ணச்சாயத்தை வீசிக்கொள்வதுபோல ஒருவருக்கொருவர் மீது வாதங்கள் ஆனந்தமாக வீசிக்கொள்ளப்பட்டன. ஆர அமர ஆராய்ந்து இது செய்யப்படவில்லை என்று அரசியல் சட்டத்தை ஆராய்ந்திருக்கும் பெரிய அரசியல் சட்ட நிபுணர்கள் எடுத்துச்சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

* * *

மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்டவரையில் இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்துகொள்ளுவதுதான் உண்மையிலேயே நமக்கும் எதிர்காலத்திற்கும் நல்லது, நல்ல பாதுகாப்பு அளிப்பதாக இருக்கும். அந்தப் பாதுகாப்பைப் பெறுவதற்காகத்தான் இந்த அறிக்கையிலே எங்களுடைய திருத்தத்தை இணைத்துக்கொள்வது பொருத்தம் என்பதை நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

இந்தப்பேச்சு, அதற்குத் துணைநிற்கக்கூடியவர்கள், சட்டமன்றத்தில், 15 மட்டுமே, என்பதால் பலன் அளிக்காமற் போய்விட்டது.

வெறும் வாதத் திறமையைக் காட்டவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடனோ, வேகம் விறுவிறுப்பு ஊட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவோ, நான் அன்று பேசவில்லை. உணரக்கூடிய, ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய காரணங்களை, முறைப்படி எடுத்துக்கூறி, அமைச்சரின் இசைவினைப் பெறவேண்டும் என்று மெத்தவும் விரும்பினேன். ஆனால் அவர்கள் நமக்கு இணங்குவது, தங்கள் கட்சியின் அந்தஸ்த்துக்குக் கேடு என்று

எண்ணிக்கொண்டு, எதிர்த்தார்கள் — நாட்டுக்கான திட்டம் இது, என்பதைக் கவனிக்க மறுத்தார்கள்.

இந்தியாவில்தான் நீங்கள் இருக்கமாட்டீர்களே ! திராவிடம் தனிநாடு என்பவர்களாயிற்றே, உங்களுக்கு இந்திய அரசியல் சட்டத்திலே எந்த மொழி ஆட்சிமொழியாக இருந்தால் என்ன? என்று இப்போதும் கேலி பேசுகிறார்கள் அல்லவா, 'இடம் பிடித்தார்கள்'—அதே முறையில்தான் அன்றும்!

கனிவு இருக்கவேண்டும் என்ற அலாதி அக்கறையுடன் நிதி அமைச்சர், இப்போது பேசினார், மொழிப் பிரச்சினைப்பற்றி;பத்திரிகை நிருபர்கள் மாநாடு கூட்டி; அதிலேகூடக் காணலாம், இந்த வாடை!

இந்தியாவிலே எது ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இவர்கள் இவ்வளவு அக்கறை காட்டுவதிலிருந்து, பிரிவினை விஷயத்திலே, ஏதோ கருத்துமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தோன்றுகிறது — என்ற பொருள்பட அல்லவா பேசினார். அன்றும் அதேவிதமாகப் பேசப்பட்டது. நான் சிறிதளவு விளக்கமாகவே, அது குறித்து அன்று பேசினேன்.

"இப்போது மூன்று வகையான மொழிப் பிரச்சினைகள் நம் முன்னால் இருக்கின்றன. ஒன்று தேசிய மொழிப் பிரச்சினை.

தேசிய மொழியைப் பொறுத்தவரையில் 10—15-ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எங்கள் செவிகளில் ஒலித்துக்கொண்டிருந்ததெல்லாம், இந்திதான் தேசியமொழி என்பதாகும். இந்திதான் தேசியமொழி என்று எடுத்துக் கூறப்படாத காங்கிரஸ் கூட்டங்கள் அப்போது கிடையாது. இந்திதான் தேசியமொழி என்று கூறாத காங்கிரஸ்காரர் அப்போது கிடையாது. அவ்வாறு கூறாதவர் காங்கிரஸ்காரர் அல்ல என்ற கருத்து அப்போது நிலவிவந்தது. இன்றோ இந்தி தேசிய மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், இந்தியுடன் தமிழும் மற்றப்பல மொழிகளும் தேசிய மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு மொத்தம் 14-தேசிய மொழிகள் இருக்கின்றன.

*

ஆட்சிமொழி அந்தஸ்த்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்தான் தமிழகத்தில் ஆட்சிமொழி.

*

இந்தியாவில், நிர்வாக மொழி எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்பதுபற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன.

இந்தப் பிரச்சினையை மூன்றுவிதமாக நோக்கலாம். இந்தியா என்றென்றைக்கும் ஒன்றாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இப்பிரச்சினையைப் பார்ப்பது ஒருவிதம்.

இரண்டாவது, இந்தியா என்றென்றைக்கும் ஒன்றாக இருக்கப்போவதில்லை. அது பிரியப் போகிறது என்ற எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பிரியும்வரை உள்ள இடைக்காலத்தில் எது நிர்வாக மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று பார்ப்பது ஆகும்.

எங்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்தியா பிரியப்போகிறது என்ற எண்ணத்துடன்தான், இப்பிரச்சினையை நாங்கள் அணுகுகிறோம்.

நிர்வாகத்தில் மத்திய சர்க்காரிடம் எந்தெந்தப் பொறுப்புகளை மாத்திரம் ஒப்படைக்கலாம் என்று பார்த்து, அவர்களிடம் இருக்கும் அதிகப்படியான பொறுப்புக்களைக் குறைத்துவிட்டால், அப்போது மத்திய அரசாங்க நிர்வாக மொழி எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்ற எண்ணத்துடன் இப்பிரச்சினையை அணுகுவது மூன்றாவது விதம் ஆகும்.

தம்பி! மொழிப்பிரச்சினையை, நாம் அக்கறையுடன் கவனித்து வருகிறோம் என்று மட்டுமே, காங்கிரசார் எண்ணுகின்றனர்; அப்படியல்ல, உரிமைப் பிரச்சினையுடன் சேர்த்தே நாம் இந்த மொழிப்பிரச்சினையைப் பற்றி நாட்டம் செலுத்துகிறோம் என்பதை ஆட்சியாளர் அறிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இத்தனை விளக்கம் தந்தேன். விளக்கமாகத்தான் இருக்கிறது; நமது கழகத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோளான நாட்டுப் பிரிவினை பற்றியும் வலியுறுத்தித்தான் சொன்னீர்கள்; இவ்வளவு வி... போதுமே என்று, தம்பி! நீயும் கூறுவாய், ...தைத்து வரும் கூறுவர்; ஆனால் நாடாள்வோர் அவ்விதம் இந்தச் சாமான்யன் சொல்வதா, நாம் கேட்டுக் கொண்டு ஒப்பம் அளிப்பதா என்ற எண்ணம் அவர்களிடம் தடித்து மேலோங்கி நிற்கிறது. எனவேதான் அவர்களிடம் வடக்கே உள்ளவர்களின் போக்கினை எடுத்துக்கூறி வாதாடலாம் என்று எண்ணினேன்.

"நிர்வாக மொழியாக இந்திதான் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்திச் சொல்லும் வெறிபிடித்த தலைவர்களின் கூட்டம் வடநாட்டில் இருக்கிறதென்பதும், அந்தத் தலைவர்களுக்கு, மத்தியிலுள்ள காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்களிடம் மிகுந்த செல்வாக்கு இருக்கிறதென்பதும் உலகமறிந்த உண்மை. கௌஹாத்தி காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கனம். சுப்பிரமணியம் பேசிய பேச்சை, The most reactionary speech (பிற்போக்கான பேச்சு) என்று ஒரு வடநாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர் குறிப்பிட்டார்."

(14-ம் பக்கம் பார்க்க)

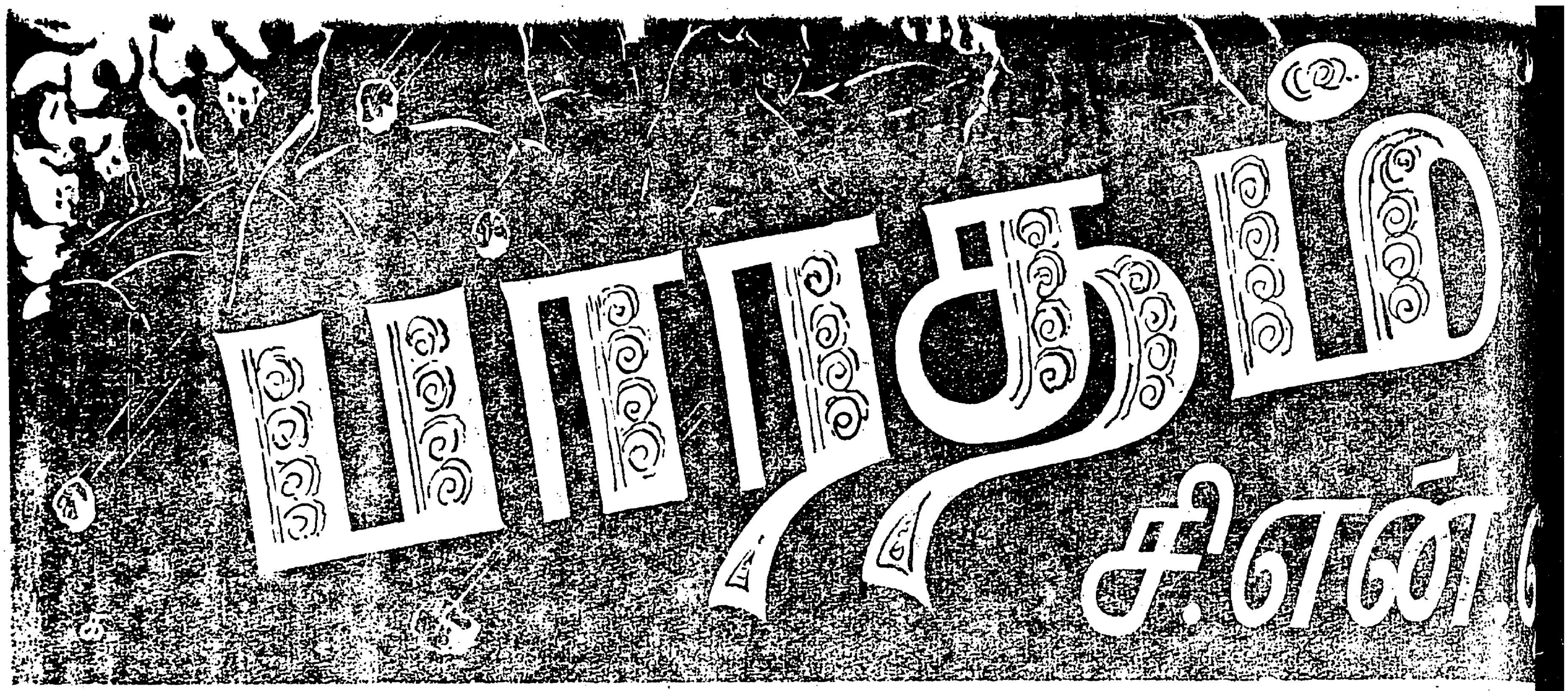

இடம்:— சிலுகுரி இரயிலடி

இருப்போர்:— வங்க இளைஞர்கள்

நிலைமை:— மனைவி மக்களுடன் அசாமியர் ஒருவர் இரயிலேற வருகிறார்.

அவரை, முறைத்துப் பார்க்கிறார்கள், வங்க இளைஞர்கள்.

அதுகண்டு, அவருக்கு இலேசாக அச்சம் தட்டுகிறது.

எனினும் அதைக்காட்டிக் கொள்ளாமல் இருக்கிறார்.

வங்க இளைஞர்கள் தமக்குள் பேசிக்கொள்கின்றனர்.

*

"அதோ! அதோ, பார்! அசாம்காரன்!"

"ஆமாம்! பார்த்தால் பிரமுகர் போலத் தெரிகிறது. குடும்பத்தோடு இருக்கிறார்"

"பிரமுகரானால் என்ன, பிச்சைக்காரனானால் என்ன! ஆசாமி அசாம்காரன்"

"அது உண்மை!"

"வேறு என்ன வேண்டும் காரணம்!"

"அது போதாதா? நமது மக்களை வெட்டி வீழ்த்துகிறார்கள் அசாமில். இந்த அசாமியர் இங்கு, துணிவாக உலாவுகிறார்கள், தங்களை யார், என்ன செய்யமுடியும் என்று."

"தெரியும் அவர்களுக்கு, நாம் சொத்தைகள் என்று. இல்லையானால், அசாமில் நம்மவர்கள் செத்துவிழுகிறார்கள் கீழே. இங்கு, 'ராஜநடை' போடுகிறான், ஒரு அசாமி; இது வங்காளம் என்பது தெரியாமல்."

"வங்காளம், கோழைகளின் இருப்பிடமாகிவிட்டது என்ற எண்ணம்."

"சுபாஷ்பாபு இருந்திருந்தால் இப்படியா இருந்திருக்கும்."

"அதை ஏன் இப்போது எண்ணிக்கொள்கிறாய். சுபாஷ்சந்திர போஸ் இருந்திருந்தால், டில்லிப் பேரரசே நம்மிடம்தான் இருந்திருக்கும்."

"இப்போது? அசாமிலே, அடித்துத் துரத்துகிறார்கள்."

"வெட்டிச் சாய்க்கிறார்கள்."

"அதே, அசாம் நாட்டான், அச்சமின்றி நடக்கிறான், இங்கு."

"வாய் திறவாதுதானே இருக்கிறோம்."

*

இடம்:— இரயிலடியின் மற்றோர் புறம்.

இருப்போர்:—வங்கச்சிறுவர் சிறுமியர், துக்கம் கப்பிய நிலையில்.

நிலைமை:— அவர்களை, வங்க இளைஞர்கள் பார்த்துவிட்டுப், பரிதாபப்படுகிறார்கள்.

*

"வங்கத்தின் கதியைப் பார்த்தாயா?"

"வறுமை பிடித்தாட்டுகிறது."

"வறுமை மட்டுமல்ல போலிருக்கிறது. பெரிய விபத்திலே சிக்கியவர்கள்போலத் தெரிகிறது"

"கேட்டுப்பார்ப்போம்."

[சிறுவர்களை நோக்கி]

"நீங்களெல்லாம், வங்காளிகள்

"ஆமாம்... வங்காளிகள்தான்..."

"ஏன் அழுகிறீர்கள்?"

"எங்கள் அப்பா... அப்பா..."

"எங்கே போய்விட்டார்?"

"செத்துப்போய்விட்டார்."

"ஐயோ, பாவம்! என்ன நோ

"கொன்றுவிட்டார்கள்... அசா

"கேட்டாயா? அசாமியர் வெ இந்தக் குழந்தைகளின் தகப்பனை கிறது."

"ஆனால், அதோ நிற்கிறான் அ

"நாம் இருக்கிறோம், மரக்கட்டை

[அசாமியரை நோக்கி கள். தன்னை நோக் வருவது கண்டு பீதி பார்த்து, என்ன இளைஞர்கள் வரு நோக்கி, கோபமாக பார்வையால். பயப் கிக்குத் தைரியம் க

வங்க இளைஞர்கள் அ றார்கள். வங்கச் வந்து நிற்கிறார்கள், துடிப்புள்ளவன், யரைப் பார்த்துக்

"இந்தச் சிறுவர்களின் தகப்ப னைக் கொன்ற கொலைபாதகன் யார்?"

"இந்தக் குழந்தைகளின் தகப் பனைக் கொன்றுவிட்டார்களா...... ஐயோ......பாபம்......"

"உருகுவது இருக்கட்டும், யார் அந்தக் கொலை பாதகன்?"

"எனக்கெப்படித் தம்பி, தெரி யும்?"

"முறைகொண்டாடுவதை நிறுத்திக்கொள். கொலை நடைபெற்ற இடம், அசாம்."

"அசாமிலா? அக்ரமம், அக்ரமம்!"

"எது? நாங்கள் கேட்கிறோமே, அதுவா?"

"அல்ல அப்பா! கொலை செய்ததை, அக்ரமம் என்று கண்டிக்கிறேன். எவனாக இருந்தால் என்ன? கொலை, கொலைதான். அக்ரமம்தான். அதைச் சொன்னேன். ஆத்திரப்பட்டுப் பேசுகிறீர்களே!"

"செச்சே! ஆத்திரப்படலாமா, இதற்கு! நண்பர்களே! கேட்டுக்கொள்ளுங்கள், பெரியவர், உபதேசம் செய்கிறார். வங்கத்திலிருந்து சென்று அரவிந்தகோஷ் உபதேசம் செய்தது அந்தக்காலம். வங்கம் வந்து அசாமியன உபதேசம் செய்வது இந்தக் காலம்."

"உபதேசம், சாமான்யமாக அல்ல! படுகொலைகள் நடத்திவிட்டுப் பிறகு வங்கம் வந்து, வெட்டுவோம் செத்துவிழுவர் வங்கத்தார், உங்கள் மக்கள் ஏனாலும் ஆத்திரமாகப் பேசாதீர்கள் என்று உபதேசம் செய்கிறார்!!"

"பேசாதீர்கள் என்றுதானே சொன்னார்......"

"பேசத்தானே தெரிகிறது நமக்கு......"

"வங்க இளைஞர்களே! ஏன் இப்படி வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறீர்கள்? எவனோ செய்துவிட்ட படுகொலைக்கு......"

"படுகொலை செய்தவன், அசாமியன்."

"நீயும் ஒரு அசாமியன்!"

"இது வங்காளம்."

"வங்காளிகளை, அசாமியர் கொன்று குவித்தனர்."

"இங்கு ஒரு அசாமியன் உலா வருகிறான்."

"வெட்டு!"

"குத்து"

"கொல்லு"

[அசாமியர், தாக்கப்படுகிறார்,

மனைவி கதறித் துடித்திடக் கண்ட வங்க இளைஞர்கள், மாதிடம் பேசுகிறார்கள்.]

"கதறுகிறாயா! இப்படி எத்தனை வங்க மாதாக்கள், கதறினார்கள் தெரியுமா, அசாமில்."

"அம்மா அதை எங்கே பார்த்திருக்கப் போகிறார்கள்."

"ஐயாமார்கள் செய்த வீரமான காரியம், அம்மாமார்களுக்குத் தெரியாமலா இருக்கும்?

[அடிபட்டுக்கொண்ட நிலையிலும், அசாமியர், தன் மனைவியை, வங்க இளைஞர்கள் துன்புறுத்துவது கண்டு, பதைபதைத்துப் பேசுகிறார்]

"அப்பா! அப்பா! என்னை அடியுங்கள், உதையுங்கள்! அவளை ஒன்றும் செய்யாதீர்கள். பெண்! பெண்ணென்றால் பேயும் இரங்கும் என்பார்கள்."

"ஆமாம்! பேய்கூட இரக்கம் காட்டும்; உண்மைதான். ஆனால், அசாமியர் காட்டினரா, இரக்கம்."

மானபங்கப் படுத்தினார்கள் வங்க நாட்டுப் பெண்களை."

"அது அக்ரமம்-கண்டிக்கிறேன். அசாமியர் செய்தார்கள் என்றால், அது நிச்சயம் கண்டிக்கப்பட வேண்டியதுதான்......"

"செய்தார்கள் என்றால்........! ஐயா! பேசுகிறார், பொடி வைத்து! ஏய், அசாம் நாட்டுக்காரா! எங்கள் பெண்களை, உன்னுடைய அசாமியர், மானபங்கப் படுத்தினார்கள் என்று நாங்கள் சொல்வது பொய்யா?"

"இல்லையே, அப்பா! நான் அப்படிச் சொல்லவில்லையே."

"ஆனால், நம்பமாட்டேன் என்கிறாய்."

"எப்படி நம்புவது? இந்தக் கலவர நேரத்தில், நிறைய வதந்திகள்! கதை கட்டிவிடுவார்கள்."

"புரிகிறதா, இந்த அசாமியன் சொல்வது! நான் பார்க்கவில்லையே கண்களால் என்கிறான்."

"வாயாடி! வாதாடுகிறான்; சாமர்த்தியத்தைக் காட்டுகிறான்."

"காட்டுப் பயல்கள் இன்று இப்படி 'மேதாவி' வேஷம் போட்டுக்கொண்டு திரிகிறார்கள்."

"அடே! பேச்சு என்னவேண்டி இருக்கிறது. வங்கமே வந்து வாலாட்டுகிற இந்த வக்கிரபுத்திக்காரனை, செம்மையாக அடித்து..."

"...கொல்லவேண்டும்."

"வேண்டாம்..."

"ஏன்? பாபம் என்கிறாயா?"

"அதல்ல நண்பா! இவனைக் கொன்றுபோட்டால், வங்கம் சீறினால் அசாமியர் என்ன கதியாவர் என்பது எப்படித் தெரியும்? அடித்துத் துரத்தினால், ஆசாமி அசாம் சென்று கதறுவான், காயங்களைக் காட்டுவான, புத்திபுகட்டுவான்."

"அதுவும் சரிதான்! உதைத்து விரட்டுங்கள்."

"எலும்புக்கு ஒரு அடியாக எண்ணி அடிக்கவேண்டும்."

"ஆயுள் உள்ளவரை, தெரிய வேண்டும்..."

[அசாமியரைச் சூழ்ந்து கொண்டுதாக்குகிறார்கள்.

மனைவி துடிதுடித்து அழக் கண்டு, அடிபடுவதைவிட அதிக வேதனை ஏற்படுகிறது அசாம் காட்டவருக்கு.]

"ஐயா! ஐயா! அடிக்காதீர்கள். உங்கள் காலில் விழுந்து கும்பிடுகிறேன், எவனோ செய்த அக்ரமத்துக்காக என்னைச் சித்திரவதை செய்வது தர்மமா, நியாயமா?"

"போய்க் கேள், உன் நாட்டுக்காரரை, வங்கத்தாரைத் தாக்கியது நியாயமா, தர்மமா என்று! தர்மமாம், தர்மம்! எதற்கு? உங்களிடம் எங்கள் நாட்டவர் உதைபடுவதுதான், தர்மமா!"

"போடுங்கள், செம்மையாக."

"ஐயா! அவர் அடி தாளமாட்டாரய்யா! ஐயயோ! இரத்தம் சொட்டுகிறதே. ஈவு இரக்கம் காட்டக்கூடாதா? இந்தக் கொடுமையைத் தடுக்க யாரும் இல்லையா! எல்லோருக்குமா மனம் இரும்பாகிவிட்டது."

"புலம்புவதைப் பார்! அங்கே, கொளுத்தினார்களே, வங்கத்தாரின் வீடுகளை! தீ சூழ்ந்துகொண்டது; தீயோர் துரத்தித் துரத்தித் தாக்கினர். தர்மமா, ஐயா! என்று வங்கத்தார் கேட்டனர்; கெஞ்சினர்."

[அசாமியர், தாக்கப்படுகிறார்.

அவருடன் வந்த நண்பர் தாக்கப்படுகிறார்.

விற்பனையாளர்கட்கு

"திராவிடநாடு" விற்பனையாளர்களில் பெரும்பாலோர், தங்கள் பட்டியல் பாக்கியை உடனுக்குடன் அனுப்பாது காலதாமதம் செய்வது பெரிதும் வருந்தத்தக்கது.

இனி, ஒவ்வொரு மாதமும் பட்டியல் கிடைத்த ஒரு வாரத்துக்குள் அல்லது 5-ம் தேதிக்குள் பாக்கி அனுப்பாதவர்களுக்குப் பத்திரிகை அனுப்புவது,

கண்டிப்பாக நிறுத்தப்படும்

என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

பொறுப்பாளர்,
"திராவிடநாடு"

மனைவிக்கும் பலமான அடி.

அசாமியருக்கு, உடலில் பல இடங்களில், இரத்தக் காயம்.

பல் உடைந்து கீழே விழுகிறது.

இங்கும் அங்குமாக உலவியபடி இந்தச் சம்பவத்தைப் பலர் பார்க்கிறார்கள்.

சிலர் சிரிக்கிறார்கள்.

பலர், கண்டும் காணாதது போலிருக்கிறார்கள்.

போலீஸ் வருகிறது.

தடியடி நடக்கிறது.

வங்காளிகள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து குவிகிறார்கள்.

கலகமும் குழப்பமும் அதிகமாகிறது.

போலீசார், அடிபட்ட அசாமியரை, பாதுகாப்பாக இரயில் நிலையத்து அறையில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிட்டு, மேற்கொண்டு யாரும் வந்து அவர்களைத் தாக்காதிருக்கக் காவல் நிற்கிறார்கள்.

வெளியே, கோபம் கொந்தளிக்கும் நிலையில், வங்காளிகள் உள்ளனர்.]

"பார்த்தாயா, போலீஸ் வந்துவிட்டது — அசாமியனைக் காப்பாற்ற!"

"வங்காளத்து அரசு இப்படி இருக்கிறது—கலகத்தை அடக்குகிறதாம்! மானமற்றவர்கள், இனப்பற்று இல்லாதவர்கள் — மாண்டனர் வங்க நாட்டவர், அசாமில்! இங்கு அசாமியனுக்குப் பாதுகாப்பாம்!!"

"நம்மவர்களை, அசாமியர் குத்திக்கொன்றபோது, அசாம்நாட்டுப் போலீசு என்ன செய்துகொண்டிருந்தது?"

"வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு இருந்திருக்கும்!!"

"போலீசு, அசாமில் அக்கறையுடன் தன் கடமையைச் செய்திருந்தால் படுகொலைகள், சூறையாடுதல் நடந்திருக்குமா?"

"அடிபடுவது வங்காளி; அடிப்பவன் அசாமி! சரி என்று கண்டும் காணாதது போலிருந்துவிட்டது, அசாம்போலீஸ். இந்த அசகாயச் சூரர்களைப் பார்; நம்மை அடித்துவிரட்டுகிறார்கள்"

"துப்பாக்கியைத் தூக்குகிறார்கள்"

[பெருங் கூட்டம் கூடிவிட்டது கண்டு, போலீசு, கலகத்தை அடக்க, சுடுவதுதான் வழி என்று உணருகிறது.

துப்பாக்கி, பேசுகிறது! குண்டுகள் பாய்கின்றன! குண்டடிபட்டு, ஐந்துபேர் கீழே விழுகிறார்கள், பிணமாக. மற்றவர்கள் கலைந்து செல்கிறார்கள்.

ஐந்து பிணங்கள்! அணி அணியாகப் போலீசு. தாக்குண்ட நிலையில், அசாமியக் குடும்பம். கலகத்தை அடக்கிவிட்டு, வேறு கலகம் கிளம்பிடாமல் தடுக்கப் போலீசு சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்கிறது.

அடிபட்டவர், போலீசு தலையிட்டதால், தன் தலை தப்பியது என்பதை உணருகிறார்.

குண்டடிபட்டுக் கீழே வீழ்ந்த ஐவரைக் காணுகின்றனர், வங்க இளைஞர்கள்]

"சுட்டுத்தள்ளிவிட்டார்களே. துரைத்தனமா இது! வங்கத்திலே, அசாம் நாட்டவருக்காகவா, போலீசு இருக்கிறது"

"இனப்பற்று அற்றவர்கள் தானே இங்கு ஆட்சி நடத்துகிறார்கள்"

"இந்த ஆட்சியை ஒழித்துக்கட்டவேண்டும். சூடு சொரணை அற்றவர்களிடம் ஆட்சி இருக்கக் கூடாது! வெட்டு ஒன்று துண்டு இரண்டு என்ற முறையில், செயலாற்றுவோர், வேண்டும்"

"இப்போது நடக்கக்கூடிய காரியமா, அது"

"நடக்கிறபோது நடக்கட்டும்— இப்போது நாடு அறியட்டும், நமது வல்லமையை"

"இறந்தவர், ஐவர்!"

"அவரெல்லாம், வங்காளிகள்"

[போலீசு மும்முரமாகக் கடமையைச் செய்யக் கண்டு, வங்க இளைஞர்கள், அசாமியரை அடிப்பதைப் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள்,

இன்று இதுபோதும்! நாளைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று பேசியபடி கலைகிறார்கள்.

ஒழுகும் இரத்தத்தைத் துடைத்துக்கொள்கிறார் அசாமி.

அவர் மனைவி, கண்ணீர் வடிக்கிறார்.

சற்றுப் பலமான சத்தம் கேட்டால், அவர்களுக்கு நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. கலாம் விளைவித்தோர், கலைந்து செல்கிறார்கள்.

இரயில் புறப்படுகிறது' கேலிக் கூச்சல் கிளம்பு கிறது.]

"போதாது உதை"

"என் கை வீங்கிவிட்டதப்பா, அடித்து அடித்து"

"எவ்வளவு அடித்தாலும் போதாதே! அவ்வளவு அக்ரமமல்லவா செய்கிறார்கள்"

"நாம் நியாயம் கேட்கிறோம்' சற்று உரத்த குரலில்"

"கேட்கிறோம்! கிடைக்கிறதா?"

"நிச்சயம் கிடைக்கும். நீதி நிலைக்கும்."

*

[இரயில் கிளம்புகிறது. அடிபட்ட அசாமியக் குடும்பம், கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இரயிலேறு கின்றனர்]

*

இடம்:— கௌஹாத்தி, இரயிலடி.

இருப்போர்:—வங்கத்தில் அடிபட்ட குடும்பம்.

நிலைமை:— வங்கத்தில், தாக்கப்பட்டு, போலீசால் காப்பாற்றப்பட்டு உயிர்தப்பி, அசாமிய குடும்பத்தார், வருவதறிந்து அசாமியர் கூடியுள்ளனர்.

"பார்த்தாயா, பயல்களின் மண்டைக் கர்வத்தை? பட்டப்பகலில், பகிரங்கமாக, இரயிலடியில், மடக்கிக்கொண்டு, அடித்திருக்கிறார்கள்."

"சட்டசபை உறுப்பினர் என்று சொல்லாமலா இருந்திருப்பார், பாபம்."

"சொல்லியிருப்பார்! நீ யாராக இருந்தால், என்ன! மந்திரியாகவே இரு! அசாமியன்தானே! என்று கொக்கரித்திருப்பார்கள்."

"இங்கு? குடல் தெறிக்க ஓடினார்கள்."

"ஓடினது மட்டுமா! காலைப் பிடித்துக்கொண்டு கெஞ்சினார்கள்."

"தலை தப்பினால் போதும் என்று, திகில்கொண்டு ஓடினர்."

"காரித்துப்பினோம்—காலால் உதைத்தோம்—கடுமையாகத் தாக்கினோம். கப்சிப்! வாய் திறக்கவில்லை."

"அட, அதுமட்டுமா! கூட வரும் பெண்ணைப் பிடித்திழுத்தான், ஆடையை உருவினான், நம்ம ஆசாமி ஒருவன்—அவள் அலறினாள்! அந்த ஆடவன், திருதிருவென்று விழித்தானே தவிர, எதிர்க்க முடிந்ததா?"

"கோழைகள்."

"இங்கு! ஆனால் அங்கு?"

"தனியாகச் சிக்கிக்கொண்டார், பாபம்! அடித்து நாசமாக்கினார்கள்."

"வட்டியும் முதலுமாகத் திருப்பித் தரவேண்டும்."

"இலேசான அடி உதையா, கிடைத்தது அதுகளுக்கு."

[இரயில் வந்து நிற்கிறது. அடிபட்ட அசாமியக் குடும்பத்தாரிடம், பலர் சென்று ஆறுதல் கூறுகிறார்கள்.]

"பலமான அடியோ?"

"ஆமாம்! உடலெங்கும்"

"அந்தக் காலிகளைப் போலீசு ஒடுக்க வரவேயில்லையா?"

"வந்திருக்கும், கலகம் முற்றிய பிறகு."

"கூட்டம் எவ்வளவு இருக்கும்"

"முதலில் பத்து இருபது பேர் தான்! ஆனால், எப்படியோ செய்தி காட்டுத் தீ போலப் பரவிவிட்டது. பெருங்கூட்டம் கூடிவிட்டது. ஆருயிரத்துக்குக் குறைவாக இராது, கூட்டத்திலிருந்தோர்."

"போலீசு வந்து, என்ன செய்தது?"

"என்ன செய்யமுடியும் அவ்வளவு பெரிய கூட்டத்தை..."

"போலீசு, தடி தூக்கியதும், காலிகள் கேட்டிருப்பார்கள், நீயும் வங்காளிதானே! உன் உடம்பிலே ஓடுவது வங்காளி இன இரத்தம் தானே! வங்காளியை அடிக்க எப்படி மனம் இடம் கொடுத்தது? பாசம் இல்லையா, பந்தம் இல்லையா?—என்றெல்லாம்."

"போலீசுக்காரரே, தடுமாறிப் போயிருப்பார்கள்."

"நிச்சயமாக! அவர்கள் வங்காளிகள்தானே!!"

"பாவம்! நன்றாக அடித்துவிட்டார்கள். போலீசு மட்டும், கடுமையான நடவடிக்கையைத் துரிதமாக எடுத்திருந்தால், காலிகள் கூட்டம் தலைதெறிக்க ஓடிவிட்டிருக்கும்."

"போலீசு, நல்லபடி வேலை செய்தது, நண்பர்களே! இல்லாவிட்டால், நான் கொல்லப்பட்டுப்போயிருப்பேன். காலிகளை விரட்டி அடித்தனர்—சுடக்கூடச் செய்தனர்."

"துப்பாக்கியாலா...?"

"ஆமாம். ஐந்து பேரைச் சுட்டு..."

"சுட்டு...?"

"சுட்டுக் கொன்றனர்."

"ஐந்து பேர், செத்தார்களா?"

"ஐந்தே ஐந்து பிணங்கள்தான்"

"மற்றவர்கள் ஓடித் தப்பித்துக் கொண்டிருப்பர்."

"இப்போதாவது தெரிகிறதா, வங்கத்தானுக்கு இடம் கொடுத்தால் என்ன கதி என்பதும், வங்கத்தானிடம் தப்பித் தவறிச், சிக்கிக்கொண்டால், எவ்வளவு கொடுமை செய்வார்கள் என்பதும்."

"உனக்குத் தெரிகிறது, எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால் ஏராள வந்திருக்கிறார்களே, நம்ம மந்திரிகள், அவர்களுக்குத்தெரிகிறதா?"

"தெரியக்கூடிய இடத்திலா அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பதவியில் புரண்டுகிடப்போருக்கு, பாமரர் படுகொலை செய்யப்பட்டால்கூட, மனம் பதறாதே!"

"புத்திமதி கூறுகிறார்கள். ஒற்றுமை வேண்டும்! அமைதிவேண்டும்! சட்டத்தைக்குலைக்கக்கூடாது என்றெல்லாம், அறிவுரை பேசுகிறார்கள்."

"அமைச்சர்கள்! அடிபடுபவன், அசாமியன்..."

"இவர்கள் மட்டும்?"

"அசாமில் பிறந்தவர்கள்-இனப்பற்று அற்றவர்கள்."

"நாட்டுப் பற்று, மொழிப் பற்று, இனப்பற்று அற்றவர்களின் பிடியில் அசாம் சிக்கிக் கிடக்கிற வரையில் எல்லாக் கொடுமைகளையும் இழிவுகளையும் நாம் சுமந்து தீர வேண்டும். வேறு வழி?"

[அடிபட்ட அசாமியரை நெருங்கி, அன்புரை கூறுகின்றனர். பத்திரிகைச் செய்தி சேகரிப்போர், வரக்கண்டு, வழிவிட்டு, அவரிடம் பேசுகிறார்கள்.]

"விரிவாக எழுதவேண்டும், வங்காளிகளின் அக்ரமச்செயலைப் பற்றி."

"தடை என்ன? அதற்காகத்தான், அவரிடமே தகவல் கேட்டு அறிய வந்திருக்கிறேன்."

"அசாம் இதழ்தானே?"

"ஆமாம்! வங்காள இதழ்க்காரன், வருவானா, இதைக்கேட்க',

"ஐயா! பெரியவரே! இதோ பத்திரிகை நிருபர். ஒன்றுவிடாமல் சொல்லுங்கள்—விளக்கமாக."

"அவர்கள் போட்ட காட்டுக் கூச்சல், மூட்டிய கலகம், தாக்கிய கொடுமை, எல்லாவற்றையும்....."

"பெண்ணென்றுகூடப் பாராமல், தாக்கின அக்ரமத்தைச் சொல்லுங்கள்."

"விவரமாக இதழில் வெளியிட்டால்தான்; உலகுக்கு உண்மை தெரியும்."

"விவரமாக வெளியிடுகிறேன். நான் அசாமியன் அல்லவா?"

"அந்த உணர்ச்சி இருக்கவேண்டும்......"

"இருக்கக்கூடாதாமே! இந்தியன் என்ற உணர்ச்சிதான் இருக்கவேண்டுமாம்."

"சொல்லுபவர்கள், யார்? இந்தியர் என்ற பேச்சுப் பேசி, எல்லாச் சுகமும் பெற்று வாழ்பவர்கள்!!"

"அப்படியே நில்லுங்கள், மனைவியுடன், போட்டோ எடுக்கட்டும்—பத்திரிகையில் போட."

"தாங்கள் ஒரு பிரமுகர் என்று தெரிந்தும், தாக்கினர்?"

"அசாமியன் என்ற உடன் தாக்குகிறார்கள்."

"அவ்வளவு வெறி?"

"அப்படித்தான் காணப்படுகிறது."

"போலீசு......?"

"துப்பாக்கியால் சுட்டுத்தான்; கூட்டத்தை அடக்க முடிந்தது."

"ஐந்து பேர், செத்தனராமே?"

"ஆமாம்! போலீசுமீது கற்களை வீசினார்கள். சிறிது ஏமாந்திருந்தால், பெரிய ஆபத்துத்தான் அதனால்தான், சுடவேண்டி வந்தது."

"போலீசு, தற்பாதுகாப்புக்காகச் சுட்டது?"

"ஆமாம்......"

"கேட்டாயா, நண்பா! நமது நாட்டவர் அடிபட்டார்; அவரை இம்சை செய்தார்களே, அதற்காக அல்ல போலீசு, சுட்டது. அவர்கள் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளத்தான் சுட்டிருக்கிறார்கள். ஐயா! பத்திரிகை நிருபரே! இதை விளக்கமாக இதழில் வெளியிடுங்கள்."

"அப்படியே! ஐயாவே, கொடுத்தால், எல்லாத் தகவலையும்..."

"வீட்டுக்கு வாரும், முழு விவரம் கூறுகிறேன்."

[அடிபட்டவர் வீடு செல்லக் கிளம்புகிறார்.

அசாமியர், வங்காளிகள் ஒழிக! வங்காளியே! ஓடிப்போ! அசாமியரே! ஒன்றுபடுக! என்று முழக்கம் எழுப்புகின்றனர்.

அடிபட்ட அசாமியருடன் வந்த சிறுமி, தன் தாயைப் பார்த்துக் கேட்கிறாள்.]

"அம்மா! அம்மா! இங்கேயும், அங்கே, கூச்சலிட்டார்களே, அதுபோலவே கூவுகிறார்களே...பயமாக இருக்கிறதே..."

"பயப்படாதே! இவர்கள் நம்மவர்கள்."

"காலிகள் அல்லவா? அங்கே காலிகள் அட்டகாசம் என்று சொன்னாமே, அதேபோலத்தானே இவர்களும் கூச்சலிடுகிறார்கள்."

"அது வேறு! இது வேறு கண்ணே! இவர்கள் நம்மவர்கள், நம்மை ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள்."

"வெட்டுவோம்! குத்துவோம்! என்று அங்கே, கூச்சலிட்டார்களே, அதுபோலவே இவர்களும் கூவுகிறார்களே, அம்மா! இவர்களும், வெட்டுவார்களோ..."

"செச்சே! அப்படிச் சொல்லாதே! இவர்கள், வெட்டுவோம், குத்துவோம் என்று கூறுவது, நமக்காக அல்ல; வங்காளத்தான்களுக்காக!"

"வங்காளியைக் கண்டால்; வெட்டுவார்களா அம்மா!"

"ஆமாம்! சும்மாவிடுவார்களா!'

"செச்சே! இது என்னம்மா அக்ரமம்! வங்காளத்திலே, அசாமியரை வெட்டுவார்கள்—அசாமிலே வங்காளியை வெட்டுவார்கள் என்றால்......நாடா, காடா?"

"உரக்கப் பேசாதே, கண்ணே! கோபிப்பார்கள்!"

"உள்ளதைச் சொன்னாலா.....?"

[வீடு செல்கின்றனர்.]

*

[சென்ற திங்கள் நடந்த அசாம் கலகத்தின்போது வங்கம் சென்று திரும்பிய **கோஸ்வாமி** எனும் சட்டமன்ற உறுப்பினர், சிலுகுரி இரயிலடியில், வங்காளிகளால் தாக்கப்பட்டார்.

அந்தச் செய்தியைப் பின்னணியாகக்கொண்டு, இந்த 'நாடக வடிவம்' சமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கோஸ்வாமி, அசாம் மாநில சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்.

வங்காளத்தில், அவருக்கு நேரிட்ட விபத்துப்பற்றி, இதழ்களில் செய்தி வெளியிட்டிருக்கிறார்.

அந்தச் செய்தியை அடிப்படையாகக்கொண்டு தீட்டப்பட்டது, இந்த "நாட்டில் நடப்பது."

அநீதி களையப்படுமா?

மலர் 19 ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 8. (14-8-60) தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 5

"முப்புறமும் கடல் சூழ்ந்த தமிழ் நாடு" என்று பெருமைகொள்கிறோம். நமது முன்னோர் கலம்விட்டுக் கடலுக்கப்பாலும் சென்று வாழ்ந்தனர் வகையோடு என்று இலக்கியத்தில் படித்துவிட்டு இறும்பூதெய்துகின்றோம். ஆனால் இன்றோ நம்முடைய துறைமுகங்கள் தூர்ந்துகிடக்கின்றன. ஆண்டில் பல திங்கள் கதவுகள் அடைத்துக்கிடக்கவேண்டிய அவல நிலையில் சில துறைமுகங்கள் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் செப்பனிட்டுச் சீர்செய்து வாணிபம் சிறக்கச் செய்யவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோம்; நமது அமைச்சர்களும் அவாவுறுகின்றனர். ஆனால் தில்லியில் இருந்துகொண்டு திக்கெல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கும் பெரியவர்களோ 'உங்களுக்கு உள்ளதேபோதும்' என்று 'வரம்' தருகின்றார்கள்.

இதோ ஒரு சான்று:

தூத்துக்குடித் துறைமுகம் ஆண்டு முழுதும் பணியாற்ற இயலாத நிலையில் உள்ளது. எல்லாப் பருவங்களிலும் பயன்படத் தக்கவாறு அதனைச் சீர்திருத்திச் செப்பனிட்டுத் தொழிலை வளர்க்கவேண்டும் என்பது தமிழக மக்களின் நெடுநாளைய கனவு. 1929-ம் ஆண்டிலேயே அதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் பல காரணங்களால் அப்போது அம்முயற்சி தடைப்பட்டது.

நாடு உரிமை பெற்றபின் காங்கிரசு அமைச்சர்கள் தூத்துக்குடிப் பக்கம் போகும்போதெல்லாம் "அந்தத் துறைமுகத்தைச் செப்பனிட்டுவிட்டுத்தான் மறுவேலை"யைக்கவனிப்பதாக அப்பகுதியில் வாக்குறுதி அளித்துவிட்டு "ஆகையால் எங்களுக்கே உங்கள் வாக்குகள் எல்லாம்" என்று, செய்யாத வேலைக்கு முன்கூட்டியே ஊதியம் பெறும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். அண்மையில் காமராசரும் 'கட்டாயம் இத்துறைமுகம் வளர்ச்சியடையப் பாடுபடுவோம். மூன்றும் திட்டத்தில் சேர்ப்போம்" என்றெல்லாம்சொல்லிவிட்டு வந்தார். அவருக்குமுன், அப்பகுதிக்குச் சென்ற அமைச்சர் சுப்பராயன் அவர்களும் அதையே சொல்லிவிட்டு வந்தார்.

ஆனால்......இப்போது தில்லியிலிருந்து 'தீர்ப்'புக் கிடைத்துவிட்டது! தூத்துக்குடித் 'துறைமுகத் திட்டத்தை மூன்றும் திட்டத்திலும் சேர்ப்பதற்கு வழியில்லை—என்று அந்தத் தீர்ப்பு அறிவிக்கிறது.

காமராசர் கொடுத்த வாக்குறுதி காற்றிலே பறக்கிறது! சுப்பராயன் சொன்னதைக் கேட்பாரில்லை! ஏன்? என்ன காரணம்? விந்தியத்திற்கு இப்பாலே இருப்பதை அவர்கள் வேறு நாடு எனக் கருதுகின்றார்கள். வேறு நாடுதான். அந்த உண்மை அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. அதனால் அவர்கள் உருப்படியான ஏதேனும் ஒரு தொழிலை இங்கே துவங்குவது என்றால், ஏதோ செய்யத்தகாத தீய செயல் ஒன்றைச் செய்வதுபோல இல்லாத தாமதமெல்லாம் செய்து 'இதோ, அதோ' என்று தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே வந்து கடைசியில் இல்லை என்று கைவிரிக்கின்றனர்.

இதனை நம்முடைய மாநிலக் காங்கிரசு நண்பர்கள் உணரமாட்டாதவர்களாய், எல்லாம் இந்தியா—'ஒரே இந்தியா' என்று பேசுவதில் பெருமைகொள்ளுகின்றனர். வடக்கு—தெற்கு என்ற வேறுபாட்டைக் கனமான 'தேசியப் போர்வை'யால் போர்த்திவிடலாம் என எண்ணுகின்றனர். உண்மை, எவ்வளவு கனமான போர்வையையும்விட உறுதியானது. அது அழுத்த அழுத்த ஆற்றலோடு வெளிப்படுகிறது.

நம்மைத் தாக்குவதிலும், நம்மைப்பற்றிய தவறான செய்திகளை வெளியிடுவதிலும் தனி மகிழ்ச்சிகொள்ளும் 'தேசிய ஏடு' நவ இந்தியாகூட,

> "......மக்கள் சபையில் பேசிய மத்திய போக்குவரத்துத் துறை மத்திய மந்திரி திரு. லால் பகதூர், பண வசதிக் குறைவு காரணமாக மேற்படி திட்டத்தைத் தற்போது எடுத்துக் கொள்வது சாத்தியமில்லை என்று கூறியிருப்பது தமிழ் மக்களுக்கு பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது. இது, தமிழகத்திற்குச் செய்யப்படும் அநீதி என்று குறிப்பிட்டால் தவறாகாது. ஏனெனில் இதைக்காட்டிலும் முக்கியத்துவம் குறைந்ததும், பொருத்தம் குறைந்ததும், பயன் குறைந்ததுமான திட்டங்கள் மூன்

றும் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க இயலாது"

என்று எழுதுகின்றது. உள்ளக்கொதிப்பு வெளிப்படுகிறது; உண்மைகள் பல வெளிவருகின்றன. 'பணவசதிக் குறைவு' என்ற காரணம் உண்மையாய் இருக்குமாயின் இங்கு மட்டும் ஏன் இந்த நிலை என்று கேட்டு 'இது, தமிழகத்திற்குச் செய்யப்படும் அநீதி' என்பதை உணருகின்றது; உணர்த்துகின்றது.

அதுமட்டும் அல்ல—இதிலே நமது அமைச்சர்களின் கடமை என்ன என்பதையும் அந்த ஏடு கூறுகின்றது.

> "குறிப்பாகத் தமிழ் மாநில அமைச்சரவை இதில் கவனம் செலுத்தி, மத்திய அரசாங்கத்திடம் விஷயத்தை வற்புறுத்துமாயின், நிச்சயமான பலன் கிடைக்கும் என்றும், அதன் மூலம் தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் வளமடைய வகை ஏற்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கலாம்."

என்றும் கூறி உடனே செயல்படுமாறு அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றது.

இக்கிழமை சட்டமன்றத்தில் இதைப்பற்றிய விவாதம் நடைபெறவேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டபோது அமைச்சர் சுப்பிரமணியனார்,

> "மத்திய சர்க்காரையும் பிரத மந்திரியையும் வலியுறுத்தித் திட்டம் மேற்கொள்ள வழிசெய்வோம்"

என்று உறுதி கூறி விவாதம் வேண்டாம் என விலக்கிவிட்டிருக்கிறார்.

இவருடைய ஆர்வத்தைப் பாராட்டலாம். ஆனால் செயல் திறமைக்கான ஆற்றலோ அதிகாரமோ இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. முன்னைய நிகழ்ச்சிகளும் அவரது ஆற்றலுக்குச் சான்று பகர்வனவாக இல்லை. ஆனால் அமைச்சரோ அடுக்கடுக்காக 'போராடிப் பெறுவேன்' 'வற்புறுத்தி வாங்குவேன்' என்று வீராப்புப் பேசுகின்றார். இதுவரை 'போராடிப் பெற்றது எது என்பதோ, வலியுறுத்தி வாங்கியது என்ன என்பதோ நமக்குத் தெரியவில்லை.

இதிலேனும் அமைச்சர் தமது 'வீரம்' வெளிப்படுமாறு செயல் திறமையைக் காட்டி 'தமிழகத்திற்குச் செய்யப்படும் அநீதி'யைத் தகர்த்து எறிவாராக!

★

"பொன்னித்தீவின் கன்னித்தெய்வம்"

அடுத்த இதழில்.

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்று எடுத்துப் பேசினேன். கனம் கொதித்தெழுந்தார். பாவம்! சங்கடம் அவருக்கு. அவருடைய பேச்சை, அவருடைய கட்சிக்காரர் ஒருவரே, பிற்போக்கான பேச்சு என்று, வெளிப்படையாக மாநாட்டிலே கண்டித்தார் என்பதைச் சட்டசபையில் நான் எடுத்துக் காட்டுவதை எப்படிப் பொறுமையுடன் அவரால் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியும்? பொங்கி எழுந்தார்;

> "அவருக்கும் இந்திக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. ஆகவே இந்தி தெரியாதவர் தான் அவ்வாறு கூறினார்."

என்று பேசினார்.

கொடுத்தார் சரியான அடி, நம்ம அமைச்சர்! என்று உடனிருந்தோர் எண்ணிக்கொண்டிருப்பார்களல்லவா? அவர்களின் களிப்புக் கருகிவிட்டதோ என்னவோ, நான் தொடர்ந்து பேசியது கேட்டு,

> "இந்திக்கும் அவருக்கும் சம்பந்தம் இல்லாதபோது இந்தியின் சார்பாக அவர் பேசியிருப்பதிலிருந்து, இந்திக்கு எவ்வளவு செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்தச் செல்வாக்கு வளர்ந்துகொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களும் அவ்வாறு கூறுபவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பிரச்சினையில் சமரச மனப்பான்மையுடன் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு விரும்புகிறார் என்பதை அவருடைய வார்த்தைகளிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்தியை எப்படியும் நிர்வாக மொழியாகப் புகுத்தவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை கொண்ட கூட்டத்தினரும், வடநாட்டில் இருக்கிறார்கள். இந்தியைப் பக்குவமாக நிர்வாக மொழியாகப் புகுத்தவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை கொண்ட கூட்டத்தினரும் வடநாட்டில் இருக்கிறார்கள்.

இந்த இரு கூட்டத்தினருள் எந்தக் கூட்டத்தினர் வெற்றி பெறுவார்கள், எந்தக் கூட்டத்தினர் வெற்றிபெறமாட்டார்கள் என்று நாம் இன்று அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த அறிக்கைக்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது என்றும், மற்ற எதிர்க்கட்சிகளும் ஒப்புதல் அளித்துள்ளன

என்றும் குறிப்பிட்டு இந்த அறிக்கையை, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினல் வட நாட்டு இந்தி வெறியர்கள் இங்கே இந்தியைப் புகுத்துவதற்கு இந்த அறிக்கையைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள்.

ஆகவேதான், இந்தியை எதிர்ப்பவர்களும், இந்தி ஆட்சி மொழியாகக் கூடாது என்று சொல்பவர்களும், இந்தி மத்திய அரசாங்க ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்படவேண்டுமென்று கூறும் அரசியல் சட்டப் பிரிவை எதிர்ப்பவர்களும், அந்தப் பிரிவைத் திருத்தவேண்டுமென்று வாதாடுபவர்களும், தமிழ் நாட்டில் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிருர்கள் என்பதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உணர்த்துவதற்கு நாங்கள் வகை செய்கிரேம்.

நாங்கள் இவ்வாறு செய்வது, இந்தித் திணிப்பை எதிர்த்து மத்திய அரசாங்கத்திடம் வாதாடுவதற்கு இந்த மாநில ஆட்சியாளர்களுக்கு உதவும்படியாக இருக்கும் என்று சொல்லுவேன்.

இந்த மொழிப் பிரச்சினையில் நாமெல்லோரும் சமரசத்திற்கு வந்துவிட்டோம் என்று தெரிவிப்பதைவிட, அடிப்படையில் சில மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு உணர்த்துவது மிகப் பொருத்தம் என்று கருதி இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் வலியுறுத்திக் கூறுகிரேம்.

இவ்வளவும் கூறி என்ன ஆயிற்று? இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்ற கழகத் தீர்மானம், தோற்கடிக்கப்பட்டது. நாம் 15—அவர்கள் 150! அதனுல்!!

தம்பி! நானும் நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மொழி சம்பந்தமாக, நிரந்தரமான ஒரு 'பரிகாரம்' கிடைக்கவேண்டுமானல், அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும் என்று வாதாடியபோது, கனம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமது பேச்சிலே இனிப்புக் கூட்டித் தந்தார். எல்லாம் பிறகு பார்த்துக்கொள்வோம், என்ருர். இப்போது எல்லாக் கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்டு, ஒருமனதுடன் அறிக்கையைத் தயாரித்து அனுப்பினர்கள் என்ற பெருமையை இழக்கக்கூடாது என்ற பொருள்படப் பேசினர்.

இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டாக வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை, அன்பழகன் திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ள இசையாது போகவே, ஓட்டுக்கு விடப்பட்டது—தோல்விதான்!! சொல்லவா வேண்டும்.

இந்த அறிக்கையைப் பற்றித்தான் அமைச்சர் அவையை அமைத்துள்ள கட்சியினர், மொழிப் பிரச்சினையில் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு, ஒருமனப்பட்டு, முடிவெடுத்து மத்திய சர்க்காருக்கு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது; என்று பெருமை பேசிக்கொள்கின்றனர்.

அன்றே சட்டசபையில், இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டாக வேண்டும் என்று, நமது கழகம் வாதாடி இருக்கிறது.

இப்போது நமது செயற்குழுவிலும், இது மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

தம்பி! அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று மட்டுமல்ல, மேலும் பல அடிப்படைக் கருத்துகளையும் அன்று, சட்டசபையில் நமது கழகம் வலியுறுத்தித், துரைத்தனம் தயாரித்த அறிக்கைக்குத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது.

ஆத்தூர் தொகுதி உறுப்பினர் M. P. சுப்பிரமணியம் பள்ளிகளில் மூன்று மொழிகளைக் கட்டாயமாகப் படிக்கவேண்டுமென்ற முறையை மறுத்து, தமிழ், ஆங்கிலம் எனும் இருமொழி மட்டுமே போதும் என்று திருத்தம் கொடுத்தார்.

தோழர் A. கோவிந்தசாமி அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில், எந்த மொழியில் பேசினுலும் உடனுக்குடன் எல்லாத் 'தேசீய' மொழிகளிலும் அவை மொழிபெயர்த்தளித்திட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்ற திருத்தம் கொடுத்தார்.

(சுப்ரீம் கோர்ட்டில்) உச்ச உயர்நீதி மன்றத்தில் ஆங்கில மொழியே தொடர்ந்து அலுவல் மொழியாக இருந்து வரவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை தோழர் ப. உ. சண்முகம் கொடுத்தார்.

இவை யாவும் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிட்டன.

சட்டசபையில் நமக்கு எண்ணிக்கை பலம் இல்லாததால் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்ற நமது முயற்சி முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டது.

இனித் தம்பி! உன் ஆற்றலால் கிடைத்துள்ள வெற்றிச் சூழ்நிலையையும், நாட்டு மக்கள் உள்ளத்திலே ஏற்பட்டுள்ள எழுச்சியையும் துணைகொண்டு, இந்திய அரசியல் சட்டத்திலுள்ள மொழி சம்பந்தமான பகுதியைத் திருத்தவேண்டுமென்று, செயற்குழு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

எனவே கருப்புக்கொடி காட்டிடும் வாய்ப்புப் பறிபோய்விட்டதே என்று எண்ணிக், களிப்புக் கருகிய நிலையில் இருந்துவிடாதே, இதுநாள்வரை இந்தப் பிரச்சினை குறித்துக் காட்டாத அளவு கனிவு, இன்று மேலிடம் உள்ள மூலவர் மூவர் காட்டியுள்ளனர்; என்பதை மறவாதே!

நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறு, இந்திய அரசியல், சட்டம் திருத்தப்பட்டாகவேண்டும் என்ற யோசனை, திடீரென்று முளைத்ததல்ல; முறைப்படி,

பதிவு எண். எம். 4642 | தொலைபேசி எண்....) அலுவலகம் 15 / இல்லம் ...118

சட்டமன்றத்திலே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எடுத்துக்கூறப்பட்டதுதான்—அதற்கு இப்போது நாம் பெற்ற வெற்றி புதியதோர் வலிவையும் பொலிவினையும் தந்துள்ளது என்பதனை எடுததுக்கூறு.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று நாம் சொனனபோது, எண்ணிக்கை பலத்தால் அதனைத் தோற்கடித்த அதே காங்கிரஸ் அரசு முன்பு ஒருமுறை இந்திய அரசியல் சட்டம் திருத்தபபடததான் வேண்டும என்று தனது கருத்தினை மொழிக்குழு மூலம மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துமிருககிறது என்ற பேருண்மையை எடுத்துச் சொல்லு.

வேலை இருக்கிறது நிரப்ப, வெற்றிக் கோலம் பூண்ட தம்பி! செந்தமிழ் நாட்டுச் சோலையிலே நல்ல சிந்துபாடும் வேளையிலே தென்றல் அடிக்குது என்னை மயக்குது! —என்று இருந்துவிடாதே!!

வடக்கே உள்ள இதழ்கள் பல 'டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா' 'இதவாதா', 'போரய'—இவை, எப்படி நேருவும் பந்தும குடிஅரசுத் தலைவரும இந்தத் தி. மு. கழகத்துக்கு உறுதி மொழிகள அளிககலாம? அந்தக் கழகத்துக்கு அத்துணை மதிபபு அளிப்பதா? இதனையே காட்டிக்காட்டி, கூறிக்கூறி, நாட்டுமக்களைத் தமது பக்கம் சேர்த்துக்கொளவார்களே! ஏனோ, இந்தத தலைவர்கள் இப்படி ஒரு காரியம் செயதனர் என்று அந்த இதழ்களெல்லாம் எழுதியுளளன—எரிச்சல் தாளமாட்டாமல்.

தொடர்ந்து நாலு கூட்டங்களில், விஷயத்தைத் திரித்துக் கூறிவிட்டால் போகிறது; வெற்றியை வைத்துக்கொண்டு என்ன பெரிய பலனைக் கண்டுவிடப்போகிறார்கள்!!—என்று ஏளனம் பேசுகின்றனர் இங்குள்ள காங்கிரசார்.

"எல்லாம் ஓட்டுப்பெட்டியில் இருக்கிறது!" என்ற மூலமந்திரத்தைக் கூறித் திருப்தி தேடுகிறார் முதலமைச்சர் காமராஜர்.

"யார் எப்படிச் சொன்னாலும், இந்தச் சமயத்தில் செயல்பட முனைந்து, திராவிட முனனேற்றக் கழகத்தினர் இந்தி ஆதிக்கக்காரரின் எண்ணத்தில் சரியானபடி மண்விழச் செய்துவிட்டார்கள். இது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி என்பது மட்டுமல்ல நம் அனைவருக்குமே பெருமை" என்று கட்சிக் கண்ணோட்டத்தால் உண்மையைக் காண மறுக்கும் சிலர்போலன்றி, நடுநிலையாளர் அனைவருமே பேசுகின்றனர்.

எண்ணி எண்ணி மகிழத்தக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனைத் தக்கபடி பயன்படுததும பணியாற்ற உனை அழைக்கிறேன, உவகையுடன உரிமையுடன! வேலை நிரமப இருக்கிறது தமபி! நிரமப!!

அண்ணன்,

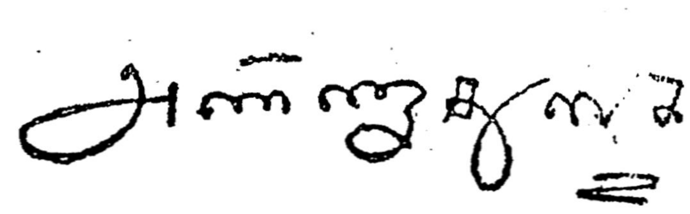

ஆட்சி மொழி

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நேரு அனுப்பிய பதில்

புதுடெல்லி—ஆக, 4

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் 15 பேர் கையெழுத்து இட்டு அனுப்பிய கடிதத்திற்குத் தாம் எழுதிய பதிலில் பிரதம மந்திரி நேரு, பாராளுமன்றத்தில் தாம் சொன்னது தமது சர்க்காரின் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கிறது என்றும், அதைப்பற்றிய ஐயமே தேவையில்லை என்றும் கூறியுள்ளார். இந்தியோடு ஆங்கிலமும், இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகின்ற காலம் வரை, ஆட்சித் துறையில் துணைமொழியாக இருக்கும் என நேரு உறுதி அளித்துள்ளார்.

அய்தராபாத் பேச்சில் குடியரசுத் தலைவரும் இதனைத் தெளிவாக்கியுள்ளார் என நேரு தம்முடைய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நேருவுக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் கையெழுத்து இட்டவர்களில் ஒருவரான பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. என். சிவராஜ் நேருவின் பதிலைப் பத்திரிகைகளுக்கு அளித்துள்ளார். அந்தக் கடிதம் கூறுவதாவது:-

"அன்புள்ள நண்பர்களே,

மொழிப் பிரச்சினையின்மீது குடியரசுத் தலைவர் பிறப்பித்த ஆணையைப்பற்றி ஆகஸ்ட் திங்கள் 3ம் நாள் தாங்கள் எழுதிய கடிதம் பெற்றேன். நான் மக்கள் சபையில் சொன்னது அரசினரின் கொள்கை என்பதையும், அந்த அரசு கடைப்பிடிக்கும் என்றும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன் மக்கள் சபையில் உள்துறை அமைச்சர் ஒரு அறிவிப்பு செய்துள்ளார். குடியரசுத் தலைவரும் தமது அய்தராபாத் சொறபொழிவில் அதனை விளக்கியுள்ளார். ஆகையினால், அதைப்பற்றிய எந்தவிதமான ஐயமும் இருக்கத் தேவையில்லை. செய்த முடிவின்படி—கொள்கையின்படி—நடக்க அரசாங்கம் முற்றிலும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எந்தவிதமான தப்பு எண்ணமும்—கருத்து வேறுபாடும்—வேண்டாம்."

—ஜவகர்லால் நேரு.

காஞ்சிபுரம், 86, திருக்கச்சிநம்பி தெரு, "திராவிட நாடு" அச்சகத்தில்
ஆசிரியர் (உரிமையாளர்) சி. என். அண்ணாதுரையால் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்படுகிறது.